

แบบบันทึกข้อมูลวัด
ในเขตเทศบาลตำบลดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

วัดลำดับที่ 2

1 ชื่อวัด	วัดศรีประดิษฐ์ (ป่าคา)
2 ปีพ.ศ.ที่สร้าง / อายุ	สร้างเมื่อ พ.ศ. 2240 อายุประมาณ 314 กว่าปี (2554)
3 ที่ตั้ง	บ้านป่าคา หมู่ที่ 4 ตำบลเชิงคอย อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ 50220 มีเนื้อที่ดิน 5 ไร่ 3 งาน 1 ตารางวา สภาพแวดล้อมโดยรอบด้านหน้าวัดและด้านข้างติดชุมชน ด้านหลังวัดติดพื้นที่เกษตรกรรม ทุ่งนา
4 สถานะของวัด	วัดราษฎร์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย
5 เจ้าอาวาสปัจจุบัน	พระบุญมี ธรรมธิโป รักษาการแทนเจ้าอาวาส ปีพ.ศ.2552-2554 พระสมุห์ นวัตกรรม กิตติสารโ เจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน
6 ศรัทธาวัด	ชุมชนตำบลเชิงคอยหมู่ที่ 4 จำนวน 276 หลังคาเรือน และหมู่ที่ 3 จำนวน 30 กว่าหลังคาเรือน
7 ประวัติศาสตร์	ประวัติความเป็นมาของวัด
<p>วัดศรีประดิษฐ์ หรือวัดป่าคา เดิมชื่อว่า “วัดศรีเกิด” มีความหมายถึง บริเวณที่เป็นป่าหญาคาปกคลุมหนาแน่นแต่มีต้นโพธิ์(ศรี) เจริญเติบโตขึ้นเป็นที่สังเกตเห็นได้เด่นชัด และมีต้นดอกแก้ว(พิกุล) เจริญเติบโตในบริเวณเดียวกัน โดยชาวไทลื้อได้มาสร้างถิ่นฐานที่อยู่อาศัยในบริเวณเชิงคอย ขยายครอบครัวจนเป็นชุมชนขนาดเล็ก และพบพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ ณ บริเวณดังกล่าว สันนิษฐานว่าเป็นวัดร้าง จึงร่วมกันพัฒนา ให้เป็นที่ตั้งวัดและตั้งชื่อวัดว่า “วัดศรีเกิด” ทำหน้าที่เป็นเป็นศูนย์รวมจิตใจของชุมชนและเป็นวัดเล็ก ๆ ที่เงียบสงบ มีการปล่อยให้ทิ้งร้างเป็นบางช่วง ต่อมาชุมชนได้ขยายตัวใหญ่ขึ้น มีความร่วมมือร่วมใจร่วมกันคิดประดิษฐ์สร้างวัดในเวลาต่อมาสืบเนื่องหลายช่วงตามศรัทธาของชุมชน ทำให้วัดมีชีวิตชีวาขึ้น จึงเห็นว่าควรเปลี่ยนชื่อวัดใหม่เป็น “วัดศรีประดิษฐ์” และใช้ชื่อวัดนี้จนถึงปัจจุบัน ประมาณอายุรวม 313 กว่าปี</p>	
8 ปุชนิยสถาน	อายุ/สภาพ/ คุณค่า > ทางสถาปัตยกรรม-ประวัติศาสตร์-ทัศนียภาพ
<p>1. วิหาร ไม้ทราบปีพ.ศ.ที่สร้าง เป็นสถาปัตยกรรมแบบล้านนาดั้งเดิมสร้างด้วยไม้ ได้รับการบูรณะครั้งแรกเมื่อปีพ.ศ. 2510 โดยเปลี่ยนจากเสาไม้เป็นเสาปูน แต่ยังคงสภาพวิหารไม้อยู่ ต่อมาในปีพ.ศ. 2518 ได้บูรณะครั้งที่ 2 เปลี่ยนหลังคาจากคันทองเป็นกระเบื้องแป้นเกล็ด(แบบโบราณ) และก่อผนังปูนคงสภาพถึงปัจจุบัน เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสำคัญมาแต่อดีต เพื่อการสักการบูชาและเป็นประธานในการประกอบกิจกรรมทางวัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ ในปลายปีพ.ศ.2553 ช่วงเดือนตุลาคม ทางวัดได้รื้อถอนและเตรียมการสร้างใหม่ โดยใช้แบบวิหารวัดพร้าวห่ม จากอำเภอแม่แจ่ม</p>	

2. **อุโบสถ** สร้างเมื่อปีพ.ศ.2539 ด้วยศรัทธาของชุมชน เป็นสถาปัตยกรรมก่ออิฐถือปูนแบบร่วมสมัย มีซุ้มประตูด้านหน้าและแนวกำแพงเตี้ยล้อมรอบ 4 ด้าน ใช้ประกอบกิจกรรมทางสงฆ์ การบรรพชาและอุปสมบท
3. **เจดีย์** ตั้งอยู่ด้านหลังอุโบสถ สร้างเมื่อปีพ.ศ.2534 ก่อนการสร้างอุโบสถ 5 ปีด้วยศรัทธาของชุมชน เป็นองค์พระธาตุสี่ทองทั้งองค์
4. **ศาลาบาตร** สร้างเมื่อปีพ.ศ.2535 อาคารศาลาบาตรแบบเรียบง่ายกว้าง 3 เมตรยาวประมาณ 17.5 เมตรตั้งอยู่ริมรั้วทางทิศเหนือ สร้างเพื่อประกอบกิจกรรมทางวัฒนธรรมของอุบาสกอุบาสิกาเมื่อเข้าวัด การทำบุญตักบาตรในวันพระและวัดสำคัญทางพุทธศาสนา ฯลฯ มีการปรับปรุงติดตั้งประตูเหล็กใช้ประกอบกิจกรรมและเก็บวัสดุเมื่อมีการจัดกิจกรรมงานประเพณีต่างๆ สภาพค่อนข้างทรุดโทรม
5. **เสื่อวัด** ศาลหรือสถานที่เคารพสักการะเทพผู้ดูแลวัดและชุมชน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณมุมกำแพงวัด สร้างขึ้นมาพร้อมกับการสร้างวัด จะมีการบูรณะปรับปรุงอยู่เสมอหากสภาพทรุดโทรมโดยศรัทธาจากชุมชนหรือเจ้าบ้าน ปัจจุบันโครงสร้างก่ออิฐถือปูน
6. **ซุ้มประตูและประตูทางเข้า** ซุ้มประตูด้านหน้าทางเข้าแบบล้านนา ยกนัทรส่วนยอด มีรูปพญานาคเป็นฐาน โค้งรับกับตัวซุ้ม เสาตั้งประติมากรรมรูปสิงห์ 1 คู่ (ชาย-ขวา) และประตูทางเข้าด้านข้างวัด กว้างประมาณ 3 เมตร มีเสาดั้งประติมากรรมรูปสิงห์ 1 คู่ เช่นกัน ลักษณะเป็นช่องเปิดรั้วทางทิศเหนือ และทิศใต้ สร้างพร้อมกับการสร้างรั้ว-กำแพงวัด ปัจจุบันติดประตูลูกกรงเหล็กปิดเปิดในโอกาสสำคัญ นอกจากนี้มีประตูเล็กกว้าง 1 เมตร ด้านหลังวัดทิศตะวันตก และกว้าง 2 เมตรด้านข้างวัดทิศใต้ ซึ่งเป็นรูปแบบวัดในอดีตที่จะมีประตู 4 ด้านสำหรับการเข้า-ออกสู่ชุมชน
7. **รั้ว กำแพงวัด** ไม่ทราบปีพ.ศ.ที่สร้าง สันนิษฐานว่าสร้างมาพร้อมกับการสร้างวิหาร เป็นกำแพงก่อผนังศิลาแลงสีน้ำตาล สูงประมาณ 2 เมตร ยังคงสภาพดี
8. **บ่อน้ำ** มี 2 บ่อ เป็นองค์ประกอบสำคัญของวัดและชุมชนในอดีตเพื่อการใช้สอย ปัจจุบันความสำคัญทางการใช้สอยลดลงเนื่องจากการมีระบบน้ำประปามาทดแทน แต่ด้วยความเชื่อที่ว่าบ่อน้ำสาธารณะห้ามถมหรือปิดปากบ่อ จะต้องเก็บรักษาไว้เพื่อสาธารณะประโยชน์ บ่อน้ำจึงยังคงสภาพดั้งเดิมแต่ไม่ได้ใช้งาน มีอยู่ด้านหน้าวัด 1 บ่อด้านนอกกำแพงวัด ใกล้กับประตูทางเข้า พบเห็นมาพร้อมกับการสร้างวัด สำหรับใช้สอยภายในชุมชน ปัจจุบันไม่ได้ใช้สอยแล้ว และอยู่ภายในวัด 1 บ่อบริเวณศาลาอเนกประสงค์ด้านหลังอุโบสถ ไม่ได้ใช้สอยแล้ว
9. **ศาลาการเปรียญ/ ศาลาอเนกประสงค์** สร้างเมื่อปีพ.ศ. เป็นอาคารคอนกรีตโดงโค้ง ก่อผนังคอนกรีต ติดลูกกรงเหล็กด้านหน้ารับแสง ใช้ประกอบกิจกรรมประเพณีต่าง ๆ การบำเพ็ญบุญ ฟังเทศ ฟังธรรม ของอุบาสกอุบาสิกา และกิจกรรมชุมชน ด้านหลังเป็นที่เก็บวัสดุสิ่งของต่างๆ ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรม
10. **กุฏิสงฆ์** ที่พักสงฆ์หลังเดิมเป็นเรือนไม้แบบล้านนา สร้างเมื่อปีพ.ศ.2490 เมื่อสภาพทรุดโทรมได้รื้อ

<p>ถอนสร้างใหม่ในที่เดิมเมื่อปีพ.ศ.2520 เป็นอาคารก่ออิฐถือปูนสองชั้นมีระเบียงด้านหน้า</p> <p>11. โรงครัว/โรงฉันท์ และอาคารเก็บวัสดุ สร้างเมื่อปีพ.ศ. 2525 อยู่ใกล้กับกุฏิสงฆ์ติดแนวกำแพงรั้วทางด้านหลังวัดทิศตะวันตก เป็นอาคารก่ออิฐถือปูนผนังทึบโปรงมีหลังคาแบบเรียบง่าย มีสภาพทรุดโทรม</p> <p>12. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ สร้างเมื่อพ.ศ.2533 เป็นอาคารชั้นเดียวสภาพค่อนข้างทรุดโทรม รั้วฝากดูแลเด็กก่อนเกณฑ์ เพื่อช่วยบรรเทาภาระการเลี้ยงดูให้กับพ่อแม่ที่ต้องออกไปประกอบอาชีพ มีเด็กเล็กในการดูแลและหมั่นเวียนกันไปประมาณ 30 กว่าคน</p> <p>13. ศูนย์สาธารณะสุข อาคารศาลา 2 หลัง ด้านหน้าทางเข้าวัด สร้างเมื่อปีพ.ศ.2540 ใช้เป็นที่สำหรับการบริการสาธารณะสุขของชุมชน</p> <p>14. ศาลาโยธา เป็นอาคารชั้นเดียวแบบเรียบง่าย ล้อมด้วยประตูตาข่าย สภาพค่อนข้างทรุดโทรม ใช้เก็บวัสดุต่างๆ ของวัดที่เกี่ยวกับงานวัสดุก่อสร้างและของใช้ในโรงครัว</p> <p>15. ห้องน้ำและสุขา มี 2 แห่ง บริเวณด้านหลังศาลาบาตร และบริเวณด้านหลังศาลาการเปรียญนอกกำแพงวัด ทั้งสองแห่งมีลักษณะเป็นห้องน้ำแถวชั้นเดียว 6 – 8 ห้อง สำหรับประชาชนที่มาประกอบกิจกรรมหรือทำบุญในวัด</p> <p>16. แท็งก์น้ำ สร้างเมื่อปีพ.ศ. ... อยู่ทางทิศใต้บริเวณศาลาพักร้อนด้านนอกกำแพงวัด ติดกับศาลาโยธา เป็นโครงสร้างเหล็กสูง 8 เมตรส่งน้ำเพื่อการอุปโภคภายในวัด</p> <p>17. หอกระจายเสียง ลักษณะโครงสร้างเหล็ก 4 เสา สูงประมาณ 15 เมตร</p> <p>18. ป้ายวัด ป้ายเดิมลักษณะเป็นป้ายเสาเหล็ก 2 เสา ประกอบด้วยแผ่นไม้สามแผ่นเขียนภาษาล้านนา ภาษาไทย และภาษาอังกฤษด้วยสีทองสลักนูน หลังคาจั่วสังกะสีแบบเรียบง่าย และข้างเคียงมีป้ายชื่อวัดขนาดเล็กกว่าลักษณะเป็นป้ายเสาเหล็ก 2 เสาเช่นกัน ตัวป้ายเข้ากรอบสีดำพื้นสีฟ้าเขียนชื่อวัดภาษาไทย สีขาว ต่อมาในปีพ.ศ.2554 ได้รื้อทั้งสองป้ายออกแล้วสร้างใหม่เป็นป้ายคอนกรีตขนาดใหญ่ขึ้น ส่วนฐานเป็นขั้นบันได 3 ชั้น แล้วยกตัวป้ายกว้างประมาณ 3 เมตร</p>	
9 ปุชนิยัตถุและ จิตรกรรม	อายุ / สภาพ / คุณค่า > ทางจิตใจ-ประวัติศาสตร์
<p>1. พระประธานในวิหาร อายุ 300 กว่าปี เป็นพระพุทธรูปเก่าแก่นับตั้งแต่การบูรณะวัดในช่วงแรกเริ่มสภาพสมบูรณ์ ไม่มีประวัติที่สืบค้นได้ เป็นที่เคารพสักการบูชาของชาวบ้านสืบมาถึงปัจจุบัน</p> <p>2. พระประธานในอุโบสถ เป็นพระพุทธรูปสร้างใหม่พร้อมกับการสร้างอุโบสถเมื่อปีพ.ศ.2539 ด้วยศรัทธาของชุมชน เป็นที่เคารพสักการบูชาของชาวบ้าน เป็นองค์ประธานในการประกอบพิธีกรรมทางสงฆ์ต่างๆเช่น การบวชนาค/พระ</p> <p>3. กลองปู้จา กลองหลวง ฆ้องหลวง อายุกว่า 50 ปี เป็นสิ่งที่มีประจำวัดจากศรัทธาของชุมชน ใช้สำหรับการเฉลิมฉลองหรือสมโภชน์อาคารสถานที่สำคัญ และงานประเพณีต่างๆของชุมชน</p>	

10 ปุชนียบุคคล	ชื่อ / ประวัติ / เกียรติคุณ
ไม่มีการจดบันทึก การสืบค้นและอ้างอิง	
11 ต้นไม้ในพุทธประวัติ / ต้นไม้ใหญ่	อายุ / คุณค่า > ประวัติศาสตร์ - ทศนียภาพ
<p>1. ต้นศรีมหาโพธิ์/ต้นโพธิ์ เป็นต้นไม้สัญลักษณ์ทางพุทธศาสนาที่ปรากฏในพื้นที่นับตั้งแต่การบูรณะวัดครั้งแรกในพื้นที่ป่าห้วยกา ตามประวัติการตั้งถิ่นฐานของชุมชน จำนวน 1 ต้น มีอายุใกล้เคียงกับต้นพิบูล ประมาณ 150 กว่าปี</p> <p>2. พิกุล (แก้ว) ต้นไม้โบราณมีต้นเดียว อายุ 150 กว่าปี สภาพต้นสมบูรณ์ มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์</p> <p>3. ยางนา ต้นไม้ อายุ 100 กว่าปี จำนวน 18 ต้น สภาพต้นสมบูรณ์ เป็นจุดสังเกต (Landmark) ได้ระยะไกล มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และภูมิทัศน์</p> <p>4. ไทรใบแหลม ปลูกในช่วง 15-20 ปี เป็นไม้ประดับวัด จำนวน 4 ต้น</p> <p>5. ปาล์มจีน ปลูกในช่วง 15-20 ปี เป็นไม้ประดับวัด จำนวน 2 ต้น</p> <p>6. ลำไย ปลูกในช่วง 15-20 ปี เป็นไม้ประดับและรับประทานผลปลูกด้านหลังวิหาร ปัจจุบันได้ตัดทิ้งไปเมื่อมีการรื้อวิหารหลังเดิม</p> <p>7. สตาร์แอปเปิ้ล-แอปเปิ้ลยาง-แอปเปิ้ลดอย จำนวน 3 ต้น ที่บริเวณศาลาโยธา ตัดทิ้งไป 1 ต้น</p> <p>8. ขนุน จำนวน 1 ต้น ที่บริเวณศาลาโยธา</p> <p>9. มะยม จำนวน 2 ต้น ที่บริเวณหน้าวัดตรงด้านหลังซุ้มประตูทางเข้า</p> <p>10. สะเดา</p> <p>11. ลีลาวดี</p> <p>คุณค่า</p> <p>- ประวัติศาสตร์และทศนียภาพ เป็นสัญลักษณ์ทางพุทธศาสนาและมีประวัติศาสตร์ในการก่อสร้างวัดยุคตั้งถิ่นฐานของชุมชน ได้แก่ ต้นโพธิ์ หลายต้นปลูกมาพร้อมกับการสร้างวัดและการพัฒนาวัดในอดีต เช่น ต้นยางนา พิกุล ลำไย ขนุน ฯลฯ เป็นต้นไม้ที่ผูกพันกับวัด ส่วนต้นไม้อื่นๆ ได้รับจากศรัทธาประชาชนที่ต้องการให้วัดร่มรื่น ร่มเย็น สวยงาม ให้เกิดบรรยากาศที่ผ่อนคลาย สงบ และสร้างเลียงธรรมชาติ ทศนียภาพโดยทั่วไปร่มรื่นในส่วนสวนต้นโพธิ์ และมองเห็นยางนาโดดเด่นมากทั้งในระยะใกล้และไกล เป็นภูมิทัศน์สัญลักษณ์ที่จดจำได้ง่ายและน่าประทับใจ</p>	
12 ภูมิทัศน์สถานและที่โล่ง	การใช้สอยทางวัฒนธรรม-งานประเพณี - อื่น ๆ / คุณค่า > ประวัติศาสตร์-ทศนียภาพ
1. ช่วงวัด/ลานวัด บริเวณด้านหน้าวิหารและอุโบสถ เดิมเป็นลานดินกว้างสภาพชนบทที่มีเสน่ห์	

<p>ปัจจุบันปรับเป็นลานคอนกรีตสำหรับการเข้าถึง การจอดรถ การละเล่น การออกกำลังกายของกลุ่มเยาวชน และรองรับงานประเพณีต่างๆ ในแต่ละเทศกาล เป็นองค์ประกอบทางภูมิทัศน์ที่พัฒนามาพร้อมกับการสร้างวัดที่ยาวนาน สร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรม กิจกรรมประเพณีและวิถีชีวิต ที่โล่งให้รู้สึกสบาย มีวิหาร อุโบสถ และต้นยางเป็นจุดเด่นมองเห็นได้ระยะไกล</p> <p>2. ภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม มีต้นยางนาอายุนับร้อยปีที่ปลูกตามแนวกำแพงวัดเป็นจุดสังเกต (Landmark) สามารถมองเห็นได้ในระยะไกล บรรยากาศเงียบสงบและเรียบง่าย ล้อมรอบด้วยชุมชนขนาดเล็กและพื้นที่เกษตรกรรมทางทิศตะวันตก สร้างวิวทิวทัศน์วัฒนธรรมที่สวยงาม</p>	
13 กิจกรรมทางวัฒนธรรม / ประเพณี	กิจกรรม / ช่วงเวลาจัดกิจกรรม / คุณค่า > วัฒนธรรมและสังคม – จิตใจ
<p>กิจกรรมตลอดทั้งปี</p> <p>เดือนมกราคม ทำบุญตักบาตรปีใหม่</p> <p>เดือนเมษายน รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ก่อเจดีย์ทราย และแห่ไม้ค้ำโพธิ์</p> <p>เดือนพฤษภาคม วันวิสาขบูชา และประเพณีสงฆ์น้ำพระธาตุ โดยนิมนต์หัววัดต่างๆ มาร่วมเจริญพระพุทธมนต์และรับไทยทาน(ถ้าหากในปีนั้นมีเดือน 10 หนเดียว)</p> <p>เดือนมิถุนายน ประเพณีสงฆ์น้ำพระธาตุในวันอัฐมีบูชา : วันถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระพุทธเจ้า (ถ้าหากในปีนั้นมีเดือน 10 สองหน)</p> <p>เดือนกรกฎาคม วันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา : ทำบุญตักบาตร ทำวัด ฟังเทศ ฟังธรรม</p> <p>เดือนตุลาคม วันออกพรรษา ทำบุญทานต้นเงิน หรือ กิ่งกล้วยสลาก/สลากกัด</p> <p>เดือนพฤศจิกายน ประเพณียี่เป็ง ประกวดกระทงชุมชน บางปีมีการประกวดนางนพมาศ และการจัดงานปอยหลวง งานทอดกฐิน</p> <p>เดือนธันวาคม ประเพณีข้าวใหม่ ทำบุญตักบาตรสุ่มข้าวเปลือก ข้าวสาร เพื่อเป็นสิริมงคลบูชาพระแม่โพสพ</p> <p>นอกจากนี้ ทางวัดมีกิจกรรมในวันธรรมสวนะ วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา และวันชาติ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การทำวัตรเช้า-เย็น 2) ทำบุญตักบาตร 3) แสดงพระธรรมเทศนา แสดงปาฐกถาธรรมในทุกๆวันพระ 4) เจริญสมาธิภาวนาและเวียนเทียนรอบองค์เจดีย์ 5) อบรมพระภิกษุ-สามเณร หลังทำวัตรเย็น-เจริญสมาธิภาวนา 6) การบรรพชาและอุปสมบท วัดจะมีการบวชนับเป็นธรรมเนียมประเพณีของชาวไทยที่นับถือพระพุทธศาสนาอย่างหนึ่ง เพราะผู้มีศรัทธามั่นคงในพระพุทธศาสนา มีจุดมุ่งหมายที่จะให้บุตรของตนได้เป็นศาสนทายาทสืบต่ออายุพระพุทธศาสนาให้อื่นยาวต่อไป และอีกประการหนึ่งเป็นจุดประสงค์ 	

<p>ของผู้เป็นบิดามารดาที่ต้องการให้บุตรของตนได้ศึกษาเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เพื่อจะได้ นำเอาหลักคำสอนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันในการที่จะอยู่ครองเรือนเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ในภายหน้า การบวชจะมี ๒ ลักษณะ ได้แก่ การบวชเป็นสามเณร เรียกว่า "บรพชา" และการเป็นพระภิกษุ เรียกว่า "อุปสมบท" การบรพชา หมายถึง การบวชเป็นสามเณร ซึ่งเป็นการเว้นจากพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เคยกระทำในชีวิตฆราวาส หันมาใช้ชีวิตแบบสันโดษ ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อความหลุดพ้นจากกิเลสอันเป็นจุดหมายปลายทางของชีวิต การบรพชา เป็นกิจเบื้องต้นของการอุปสมบท การบวชจะต้องเขียนใบสมัครขอบรพชาและการอุปสมบทและมีสิ่งที่ต้องเตรียมในการบวช ก่อนการเข้าพิธีบรพชา-การอุปสมบท (คือ คำท่องขานนาค ต้องฝึกท่องมาก่อนให้จดจำได้คล่องคำก่อนเข้าพิธี)</p>	
14 กิจกรรมบริการ/การ ท่องเที่ยว	กิจกรรม / ช่วงเวลาจัดกิจกรรม / คุณค่า > วัฒนธรรม - ทางเศรษฐกิจ
ไม่มี	
15 ฝั่งบริเวณ/ องค์ประกอบ	ฝั่งภาพถ่ายทางอากาศ / ภาพถ่ายทางอากาศ
ฝั่งบริเวณแสดงตำแหน่งอาคาร สิ่งก่อสร้าง และพืชพรรณ	